

பெரியாருக்கு எதிரான 'முனை மழுங்கும்' வாதங்கள்

பெரியாரின் தனிநாடு கோரிக்கை: புரோக்த மறுப்பு:
இந்த எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை முன் வைத்து ஒரு விவாதம்

கொளத்தூர் மணி

வெளியீடு:

திராவிடர் விடுதலைக் கழகம்

95, டாக்டர் நடேசன் சாலை
அம்பேத்கர் பாலம், மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004.
தொடர்புக்கு : 9941613535 / 044-24980745

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	: பெரியாருக்கு எதிரான முனை மழுங்கும் வாதங்கள்
நூலாசிரியர்	: கொளத்தூர் மணி
பதிப்பு	: முதற் பதிப்பு
உரிமை	: நூலாசிரியருக்கு
தாள்	: வெள்ளைத்தாள்
அச்சு எழுத்து	: 11 புள்ளி
நூலின் அமைப்பு	: டெம்மி
பக்கங்கள்	: 80
படிகள்	: 2000
ஒளியச்சு	: வெல்கின் கணினி மையம் சென்னை-41. செல்: 94445 35771
அச்சிடலோர்	: BS கிராபிக்ஸ் சென்னை-600 014
விலை	: ரூ. 50

இளைஞர்களுக்கு இது ஓர் வரலாற்று ஆவணம்

தமிழகத்தின் - சமூக, அரசியல் தளத்திலிருந்து பெரியாரைக் கடத்திடும் முயற்சிகள் திட்டமிட்டு நடக்கின்றன. பெரியார் முன் வைத்த 'திராவிடர்' கோட்டுபாடுதான் தமிழினத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வித்திட்டது போல் தொடர்ந்து இயக்கங்கள் நடத்துகிறார்கள். வரலாற்றை திசை திருப்பும் இந்த வாதங்களுக்கு வலிமையான எதிர்வினைகள் முன்வைக்கப்பட்டுவிட்டன. என்றாலும் கள்ள மவுனத்தின் வழியாகவே அதைக் கடக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அதே போன்று, தனித் தமிழ்நாடு கோரிக்கை, புரோகித எதிர்ப்பு - இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள், ஏதோ சைவத் தமிழ் அறிஞர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டதாகவும் பெரியார் - பிறகு, அதை தன் வசமாக்கிக் கொண்டதாகவும் எந்த வலுவான ஆதாரங்களும் இல்லாமல், தமிழ்த் தேச பொதுவுடைமை கட்சித் தலைவர் தோழர் மணியரசன் பேசி, பிறகு தனது "தமிழ்த் தேசிய தமிழர் கண்ணோட்ட"த்திலும் பதிவு செய்தார். இளைய சமுதாயத்துக்கு உண்மை வரலாறுகளை எடுத்துரைக்க வேண்டியவர்களே பெரியாரை குறை காணும் நோக்கோடு வரலாற்றின் குற்றக் கூண்டுக்குள் பெரியாரை நிறுத்தி வைக்க துடிப்பது, உண்மையாகவே ஒரு அவலம் தான்! ஒரு வகையில்

இப்படிப் பெரியாரைப் பழி தூற்றுவதுகூட உண்மைகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவரும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகவே நாம் கருதுகிறோம். எதிர்ப்புகளின் வழியாகவே கொள்கைகளைப் பரப்பியது தானே பெரியாரின் அணுகுமுறையே!

தோழர் மணியரசன் முன் வைத்த வாதங்களுக்கு, 'புரட்சிப் பெரியார் முழக்கம்' வார ஏட்டில் திராவிடர் விடுதலைக் கழகத் தலைவர் தோழர் கொளத்தூர் மணி, 'கண்டதைப் படிப்பவன்' என்ற புனைப் பெயரில் தொடராக எழுதிய மறுப்புக் கட்டுரைகளே இந்த நூல். கட்டுரைத் தொடர் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் போதே இது நூல் வடிவம் பெற வேண்டும் என்று தோழர்கள் பலரும் ஆர்வத்துடன் வலியுறுத்தினர். இதை தோழர் மணியரசன் கருத்துகளுக்கு எதிர்வினை என்ற எல்லையோடு சுருக்கிவிட முடியாது. அதையும் கடந்து, பெரியார் இயக்கத்தின் வரலாற்றுச் சுவடுகளை விரிவாகவும் துல்லியமாகவும் தரவுகளோடு பதிவு செய்கிறது இந்த நூல். சமுதாய விடுதலையில் ஆர்வமும் துடிப்பும் கொண்டுள்ள இளைய சமுதாயத்தினருக்கு வரலாற்றுக் கையேடாக விளங்கிடும் இந்த ஆவணத்தை பரப்பிடுதல் காலத்தின் தேவையாகும்.

- விடுதலை இராசேந்திரன்

இந்நூல் வெளியீட்டில் பேரார்வம் காட்டி, பொருள் உதவியும் செய்த சீரிய பெரியாரியலாளர் மதுரை மருத்துவர் அ. சவுந்தரபாண்டியன், எம்.பி.பி.ஸ்., டி.டி. அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறோம்.

ஆதாரங்களற்ற திறனாய்வு

கொஞ்ச காலமாகவே பெரியார் மீது பல்வகை திறனாய்வுக் கணைகள் தொடர்ந்து வீசப்பட்டு வருகின்றன. தூற்றுதலாக இல்லாமல் திறனாய்வாக வந்தால் வரவேற்க வேண்டியது தான்; திறனாய்வு உள்நோக்கமின்றி வந்தால் வரவேற்க வேண்டியது தான்; உள்நோக்கத்தோடு வந்தாலும் ஆதாரத்தோடு இருந்தால் வரவேற்கவேண்டியது தான்.

என்ன காரணத்தாலோ, பெரியாருக்குத் தமிழ்ச் சமூகம் அளித்து வந்துள்ள இடத்திலிருந்து அவரைப் பலவந்தமாக, தந்திரமாக, சூழ்ச்சியாக - எப்படியாவது இறக்கிட வேண்டுமென பலர் முயற்சியாய் முயற்சிக்கின்றனர்; பலபட எழுதுகின்றனர்.

அவற்றில் ஒன்றாக, “தமிழ்த் தேசியத் தமிழர் கண்ணோட்டம்” இதழில் 2014 மே -15 இதழில் ஒரு பதிவினைப் படித்தேன்; தோழர் பெ.மணியரசன், தஞ்சை முள்ளிவாய்க்கால் முற்றத்தில் 19-04-2014 அன்று நடந்த 5ஆவது உலகத் தமிழ்ப் பொது மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையே அது.

அவ்வுரையில் தோழர் மணியரசன் மூன்று செய்திகளை முன்வைக்கிறார்.

1. “1916ஆம் ஆண்டு மறைமலை அடிகள் தொடங்கிய ‘தனித் தமிழ் இயக்கம்’ தமிழர் வாழ்வியல், சடங்குகள் ஆகியவற்றிலிருந்து சமஸ்கிருதத்தையும், ஆரியப் புரோகிதர்களையும் நீக்குவதையும் வலியுறுத்துகிறது. தமிழில், தமிழர்களைக் கொண்டு குடும்பச் சடங்குகளையும், ஆன்மீக நிகழ்வுகளையும் நிகழ்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று மறைமலை அடிகள் வலியுறுத்தினார்.

அரசியல் இயக்கங்கள் செயல்படும் காலம் வந்த பின், பெரியார் பார்ப்பனிய எதிர்ப்பைப் பெரும் வீச்சில் கொண்டு சென்றார். பட்டி தொட்டி எங்கும் பார்ப்பனிய ஆதிக்க எதிர்ப்பு பரவியது. இதற்கெல்லாம் முன்னோடியாக, அடித்தளம் அமைத்தோர்களாக தமிழரறிஞர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை இன்றையத் தமிழுணர்வாளர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.”

2. “தனித் தமிழ்நாட்டிற்கான முதற்குரல் கொடுத்தவர்கள் தமிழறிஞர்கள். இக்குரல் அறிஞர்கள் குரலாக மட்டும் சுருங்கி விடாமல், அதனை மக்கள் குரலாக பரப்பியவர் பெரியார்.”
3. “1937இல் சென்னை மாகாண முதலமைச்சராக ஆனவுடன் இராஜாஜி 1938இல் ஒரு பகுதி பள்ளிக்கூடங்களில் வெள்ளோட்டமாக இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமொழி ஆக்கினார் (இந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்கினார் என்பதே சரி) அந்த இந்தித் திணிப்பைத் தமிழறிஞர்கள் எதிர்த்தனர். இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பெரியார் கலந்து கொண்டு முன்னெடுத்த பின் அது பெரும் வீச்சைப் பெற்றது.”

டும்.. டும்.. டும்.. இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது என்னவென்றால், பார்ப்பன விலக்கானாலும், சமற்கிருத விலக்கானாலும், இந்தி எதிர்ப்பானாலும், தனித் தமிழ் நாடானாலும் தமிழறிஞர்களே முன்னோடி; பெரியார் பின்னோடியேதான். டும்... டும்... டும்...

மணவிழாவில் பார்ப்பன விலக்கில் தமிழறிஞர்கள்

1916இல் 'தனித் தமிழ் இயக்கம்' தோன்றிய காலத்திலேயே பார்ப்பன விலக்கை அதாவது மணியரசனார் மொழியில் ஆரியப் புரோகிதர் விலக்கு தொடங்கிவிட்டது என்பது உண்மையா?

வாழ்வியல் நிகழ்வுகளில் முதலில் பார்ப்பன புரோகிதர்கள் நீக்கம், பின்னர் சமற்கிருத மந்திரங்கள் நீக்கம் என்பதாக பெரியார் தொடங்கியது 1926இல் தான்; அப்படித் தான் அவரது 'குடிஅரசு' ஏட்டுப் பதிவுகளும் கூறுகின்றன. ஆனால் 1916லேயே தனித்தமிழ் இயக்கம் தொடங்கிய காலத்திலேயே தொடங்கிவிட்டது என்கிறார் தோழர் மணியரசன்.

ஆனால் 'குடிஅரசு' ஏட்டின் 11-9-1927 நாளிட்ட இதழில் 'நெற்றிக் கண்ணை காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே!' என்ற தலைப்பில் சிறு குறிப்புரை

ஒன்று வெளியாகியுள்ளது. “சுவாமி வேதாச்சலம் அவர்கள் (மறைமலை அடிகள்) அருமை குமார்த்தத்திக்கும் நமது நண்பர் திருவரங்கம் பிள்ளை அவர்களுக்கும் நடந்தேறிய திருமணச் சடங்கானது தமிழ் மக்களையே குழப்பத்தில் கொண்டுவந்து விட்டது” என்று தொடங்கும் அந்த குறிப்பு, அடிகளார் வீட்டுத் திருமணம், பார்ப்பனர்களை வைத்தே நடந்துள்ளதை சுட்டிக்காட்டுகிறது; ‘குடிஅரசு’ தரும் குறிப்பு இது.

“சுவாமி வேதாச்சலம் அவர்களும், திருவாளர் கா.சுப்பிரமணியப் பிள்ளை அவர்களும் தமிழ் நாட்டிலேயே தமிழ் மக்களின் பழைய நாகரிக விஷயமாய் தக்க ஆராய்ச்சி உள்ளவர்கள். ஏனையவர்களை இவர்களுக்கு சமமானவர்கள் அல்லது இவர்களுக்கு அடுத்தவர்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமேயல்லாமல் இவர்களுக்கு மீறினவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்பது நமது அபிப்பிராயம். இப்படிப்பட்ட இரு ஞானபாஸ்கரர்கள் அறிவுச் சுடர்கள்) கூடிச் செய்தத் திருமணம் பார்ப்பனீயத் திருமணமாய் நடந்தேற்றிறென்றால் மற்றவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பார்ப்பனியத்திற்கு உயர்வு கொடுக்க மாட்டார்கள்! உயர்வு கொடுக்க விரும்பார்களா என்பதை யோசிக்கும்படி அவர்களுக்கே விட்டு விடுகிறேன். இதற்கு ஏதாவது தகுந்த சமாதானம் இவர்கள் சொல்லாத வரையில் திருத்த முடியாத குற்றமாவதோடு மக்களுக்குக் குழப்பமும் நமது முயற்சிக்கு இடையூறும் ஏற்படும் என்பதையும் வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்” என்று பெரியார் எழுதியுள்ளார்.

பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கம் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளில் புரோகிதர்களை நீக்க வேண்டும் என்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கி நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது மறைமலை அடிகளார் தனது மகள் திருமணத்தைப் பார்ப்பனரை வைத்து (மணியரசன் மொழியில் ஆரிய புரோகிதர்களை வைத்து) நடத்தியிருக்கிறார். மறைமலை அடிகளாரின் இந்தச் செயல் ‘பார்ப்பன புரோகித விலக்கு’ இயக்கத்துக்கு பின்னடைவையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தி விடாதா என்ற கவலையோடு பெரியார் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

இத் திருமணத்தின் மணப்பெண், மறைமலையடிகளின் (அவரது இயற்பெயர் வேதாச்சலம் ஆகும்) மூத்த மகள் நீலாம்பிகை ஆவார்.

மறைமலை அடிகளார் தனது மகளுக்குத்தேர்ந்தெடுத்த மணமகன் வ.திருவரங்கம்பிள்ளை. இவரும் இவரது உடன் பிறந்தாராகிய வ.சுப்பையா பிள்ளையும் தென்னிந்திய சைவ நூற்பதிப்புக் கழகத்தை உருவாக்கியவர்கள்.

'திராவிடன்' முதலிய ஏடுகள் சைவ சமயத்தைக் கண்டிக்கும் வியாசங்களை உடன்பட்டு வெளியிடுவதைக் கண்டித்ததோடு, அதனை எதிர்கொள்வதற்கான செயல் திட்டம் ஒன்றையும் முன்வைத்து, அச்செயல் திட்டத்திற்குத் தக்க வடிவம் கொடுப்பதற்குச் "சைவ மகாநாடு" ஒன்று கூட்டவேண்டுமென்று (அதாவது பெரியாரைக் கண்டித்து...) 25-9-1928 அன்று "சைவ மக்களுக்கும், சைவ மடாதிபதிகளுக்கும் ஓர் விண்ணப்பம்" வெளியிட்டனர் என்பது ஒரு தனி செய்தி.

'நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே' என்ற கட்டுரைக்கு பதிலாக அடுத்த வார 'குடிஅரசு' (18-9-1927) இதழில் (9 ஆம் பக்கத்தில்) 'திருவரங்கம் பிள்ளை திருமணம்' என்ற தலைப்பில் "ஒரு பொறுப்புள்ளவர் எழுதுவது" எனக் குறிப்பிட்டு சமாதானம் கூறும் ஒரு கடிதம் வெளியாகியுள்ளது.

மறைமலையடிகளார், பார்ப்பனர் புரோகிதரைத் தனது வீட்டுத் திருமணத்துக்கு அழைத்ததை நியாயப்படுத்தி, அந்தத் திருமணத்துக்குச் சென்று வந்த ஒருவர் தந்திருந்த விளக்கம் இது; அதையும் 'குடிஅரசு' ஏட்டில் பெரியார் வெளியிட்டுள்ளார். கோயில்கள் எல்லாம் தமிழர்களுக்கே உரிமையானவை; அந்தக் கோயிலில் பூசனை நடத்தும் பார்ப்பனப் புரோகிதர்கள் ஆதி சைவர்கள். அவர்களும் தமிழர்களின் ஒரு பகுதியினர் தான். அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் மறைமலை அடிகளார் மயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர் கோயில் பார்ப்பன அர்ச்சகரை அவர் ஆதி சைவர் (தமிழர்) என்பதாலும், தம்மிடம் பயின்ற மாணவர் என்பதாலும் திருமணத்தை நடத்தி வைக்க அழைத்திருக்கிறார். ஆனால் மற்றொரு சைவத் தமிழ் அறிஞரான கா.சுப்ரமணியம் பிள்ளைக்கு பார்ப்பனரை வைத்து திருமணம் நடத்துவதில் உடன்பாடு இல்லை. அவர் திருமணத்துக்கு நெல்லையிலிருந்து வந்து சேருவதற்குத் தாமதமாகி விட்டது. தாலி கட்டும் நேரத்தில்தான் வந்து சேர்ந்தார். முன் கூட்டியே வந்திருந்தால் தமது கருத்தை மறைமலையடிகளரிடம் எடுத்துக் கூறியிருந்திருப்பார். அதே நேரத்தில், பார்ப்பனரை தமிழர்கள், ஆதி சைவர்கள் என்று மறைமலையடிகள் கருதுவதை கா.சுப்ரமணியம் பிள்ளை ஏற்கவில்லை. அவர்கள் தங்களைத் தமிழர்களாக ஒன்றிணைத்துச் செயலாற்றும் வரை இப்படி திருமணங்களுக்கு பார்ப்பனரை அழைப்பது தவறு என்பதே கா.சுப்ரமணியப்பிள்ளை கருத்து. அவரது ஒப்புதலுடனேயே இதை எழுதுகிறோம் என்று திருமணத்துக்கு சென்று வந்தவர் 'குடிஅரசு' பத்திரிகையில் சமாதானம் கூறுகிறார். 'குடிஅரசு' ஏட்டில் வெளிவந்த அந்த விளக்கம் இதோ:

“பண்டை நூலாராய்ச்சியால் தமிழர்க்கே கோயில்களையின வென்றும், ஆதி சைவக் குருக்கள் தமிழரின் ஒரு பகுதியார் என்று கருதியே மயிலைத் திருக்கோயில் (மயிலாப்பூர் கபாலீசுவர் கோயிலில்) பூசனை புரியும் தமது ஆதிசைவ மாணவரை தமது புதல்வி திருமணத்தின்போது ஒரு கருவியாக மறைமலை அடிகள் கொண்டார் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்” என்பதாக எழுதியிருப்பதோடு “நம்மவர் மணங்களை நம்மவர் வாயிலாகவே நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்துக் கொண்ட திருவாளர் கா.சுப்பிர மணியம் பிள்ளை முதலியவர்கள் திருமங்கல நாண் பூட்டுஞ் சமயத்திலே தான் நெல்லையிலிருந்து வந்து அதனைக் கண்ணுற்றமையால் மறைமலை அடிகளுக்குத் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க சமயம் வாய்க்கப் பெற்றிலர்.

ஆதி சைவ மரபினர் தமிழருடன் மனமியைந்து வந்து சேருவார்கள் என்பதற்கும் போதிய சான்றுகள் காணும் வரை இத்தவறு பிற திருமணங்களிலும் நிகழ்வொட்டாது செய்வது நமது கடமையென்று திருவாளர் கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை முதலியவர்கள் உணருகிறார்கள்” என இக்கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

அதற்குக் கீழே ஆசிரியர் குறிப்பாக “திரு கா.சுப்பிரமணியம் பிள்ளை அவர்கள் சம்மதத்தின் பேரிலேயே இது பிரசுரிக்கப்பட்டது. எனவே, இது விஷயம் இத்துடன் முடிவு பெற்றது” என்று குறிப்பெழுதி இந்தப் பிரச்சனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்திருக்கிறார் பெரியார்.

நீலாம்பிகை-திருவரங்கம் பிள்ளை திருமணத்தைத் தொடர்ந்து பெரியார் - மறைமலை அடிகள் - கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை (கா.சு.பிள்ளை) போன்றோரின் சந்திப்பொன்று ‘திருமண முறை’ குறித்து விரிவாக ஆராய நடந்துள்ளது. இது குறித்தப் பதிவொன்று 26-2-1928 நாளிட்ட ‘குடிஅரசு’ இதழில் (13ஆம் பக்கத்தில்) காணக் கிடக்கிறது. ‘தமிழில் புரோகிதம் வேண்டும்’ என்ற தலைப்பில் மதுரை அ.சொ.அருணாசலன் என்பவரால் அது எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அதில் “சென்னையில் சில மாதங்கட்கு முன்னால் இது விஷயமாக திருவாளர்கள் சிங்காரவேற் செட்டியார் அவர்கள், அட்வகேட் கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள், சுவாமி வேதாசலமவர்கள், திரு. கஜேந்திர முதலியாரவர்கள், ஈ.வெ. ராமசாமிநாயக்கரவர்கள் எல்லோரும் கூடிப் பேசினார்களே ஒழிய இது சம்பந்தமாக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை” என்று குறிப்பிட்டுள்ளதோடு “நமது இயக்கம் பலப்பட்டு புரோகிதத்தின் மூலம் பார்ப்பனர்களுக்குப் போகும்

பணத்தைத் தடுத்து, பார்ப்பனர்களைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமானால் புரோகிதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு அவசியம் தமிழில் வேண்டுவது இன்றியமையாதது என்பதே அடியேனது அபிப்பிராயம்” எனவும் எழுதியுள்ளார்.

ஆக, நீலாம்பிகை-திருவரங்கம்பிள்ளை ஆகியோரின் திருமணம் முடிந்த ஓரிரு மாத காலத்துக்குள் பெரியார்-மறைமலையடிகள்-கா.சு.பிள்ளை முதலியோரின் சந்திப்பு நிகழ்ந்துள்ளது. அதன்பின்னரும் கூட சைவர்களும், தனித் தமிழ் இயக்கத்தார் சார்பாகவும் ஆரியப் பார்ப்பன மறுப்பு, சமற்கிருத மறுப்பு குறித்த எந்த முன்னெடுப்பும் நிகழவில்லை என்பதையே இது காட்டுகிறதே தவிர தோழர் மணியரசன் கூறுவதைப் போல வழிகாட்டிகளாக அவர்கள் செயல்படவில்லை; தனித் தமிழ் இயக்கம் இந்த வகையில் எதுவும் செய்திடவில்லை என்பதே உண்மை.

அதன் பின்னர் 7-10-1928 நாளிட்ட குடிஅரசு இதழின் 'சைவ சமயம்' என்ற தலைப்பில் ஒரு தலையங்கத்தைப் பெரியார் எழுதியுள்ளார்.

அதில் சைவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு சைவர்கள் 'தொடை' தட்டிக் கிளம்பியுள்ளதை சுட்டிக்காட்டி, சைவம், வைணவம் உள்ளிட்ட மதங்களின் பொதுவான கடவுள்களும் கருத்துகளும் பார்ப்பனிய சார்புடையவையாக இருப்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

சைவம் 'பார்ப்பன புரோகிதத்தை' மறுத்ததா?

'புரோகிதர் விலக்கு' பெரியாருக்கு முன்பே தொடங்கிவிட்டது என்று நிலைநாட்ட பெ.மணியரசன் செய்த 'ஆராய்ச்சி'யை மறுத்து கீழ்க்கண்ட கருத்துகளை முன் வைத்தோம்.

முதலாவதாக 'புரோதர் விலக்கை' 1916இல் தொடங்கிய (?) மறைமலையடிகள் 1927இல் நடந்த அவர் மகளின் திருமணத்தை பார்ப்பன புரோகிதரை வைத்தே நடத்தினார். இரண்டாவதாக பார்ப்பனப் புரோகிதர்கள் என்பவர்களே ஆதித் தமிழர்கள்தான் என்பதே மறைமலை அடிகளின் கருத்து. 'பார்ப்பன புரோகிதர்கள்' ஆதித் தமிழர்கள் என்று கருதிய மறைமலை அடிகள், 'புரோகித விலக்கு' கொள்கை எப்படிப்பட்டதாக இருந்திருக்கும்? கா.சு.பிள்ளை போன்ற தமிழறிஞர்கள்கூட மறைமலை அடிகள் தனது வீட்டுத் திருமணத்தை பார்ப்பனரை வைத்து நடத்தியதை விரும்பவில்லை. மறைமலை அடிகள் மகள் திருமணம் முடிந்து ஓரிரு

மாதங்களுக்குப் பிறகு தமிழறிஞர்களைச் சந்தித்து 'புரோகித விலக்கம்' குறித்து விவாதித்து உள்ளனர்.

இந்தச் சந்திப்பு பற்றி 'குடி அரசு' இதழில் (26.12.1928) மதுரை அ.சொ. அருணாசலம் என்பவர் 'தமிழில் புரோகிதம் வேண்டும்' என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். அதில் சிங்காரவேலர், கா.சு. பிள்ளை, மறைமலையடிகள், கஜேந்திர முதலியார், ஈ.வெ.ராமசாமி சந்தித்துப் பேசிய பிறகும் புரோகித விலக்குக்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடுவதோடு, இந்த முயற்சி வெற்றி பெற புரோகித நம்பிக்கையாளர்கள் வடமொழியைத் தவிர்ந்து தமிழில் வேண்டுகல் செய்வது அவசியம். அதன் மூலம் புரோகிதர் கொள்ளையைத் தடுக்க முடியும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

இவ்வளவுக்கும் பிறகு புரோகித பார்ப்பன எதிர்ப்பை தீவிரமாக நடத்தி வந்த சுயமரியாதை இயக்கத்தை ஒழிப்பதற்கே இந்த "புரோகித எதிர்ப்பு வீரர்கள்" தொடை தட்டிக் கிளம்பினார்கள் என்பதை 'சைவ சமயம்' என்ற தலைப்பில் பெரியார், 'குடிஅரசு' இதழில் (7.10.1928) எழுதிய தலையங்கம் வெளிச்சப்படுத்துகிறது.

பெரியாரின் தலையங்கம் - சைவ மதக்காரர்களின் பார்ப்பன புரோகித எதிர்ப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது. பெரியார், அத் தலையங்கத்தில் அழுத்தமாக எழுப்பும் கேள்விகள் முன் வைக்கும் வாதங்கள் என்ன?

1. பார்ப்பன வேதம், பார்ப்பன புராணம், பார்ப்பன வேள்வி மற்றும் சங்கராச்சாரிகளை எதிர்ப்பதாகவும், அவற்றோடு தங்களுக்கு ஒட்டு உறவு கிடையாது என்றும் கூறும் சைவ சமயத்துக்காரர்கள், தங்கள் கடவுளான 'சிவனு'க்குமட்டும் கந்த புராணம், சிவ மகாபுராணத்தி லிருந்து ஆதாரம் தேடுவது ஏன்?
2. இந்தப் புராணங்களை ஒதுக்கிவிட்டால், சைவத்தில் சிவனுக்கு ஏதாவது இடம் இருக்கிறது என்று கூற முடியுமா?
3. சைவம் உட்பட இந்து, வைணவக் கடவுள்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் அந்தக் கடவுள்கள் எல்லாம் தேவர்களின் யாகத்தை எதிர்த்து வந்த 'அரக்கர்'களை அழித்தவர்கள் என்கிற அடிப்படையில சித்தரிக்கப்படுபவர்களாகவேத் தானே இருக்கிறார்கள்? தேவர்கள் யாகத்தைக் காப்பது என்ற ஒன்று மட்டுமே கடவுள் கோட்பாடாக இருப்பது ஏன்?

4. சைவ சமயத் தலைவர்கள் என்பவர்களும் கூட வேதங்களையும் யாகங்களையும் காப்பாற்றுவதற்கும் அவற்றை எதிர்த்தவர்களை அழிப்பதற்கும் தோன்றியவர்கள்தான் என்பதை மறுக்க முடியுமா?
5. வேதம், யாகம், அவற்றைக் காப்பாற்ற வந்த கடவுள்கள், ஆரியர்களால் புனையப்பட்ட புராணங்கள் இவற்றை ஒதுக்கி விட்டால் 'சைவம்' என்ற ஒன்றே வேறு இல்லை என்பதை மறுக்க முடியுமா?
6. தேவாரத்துக்கோ திருவாசகத்துக்கோ 'தமிழ் மறைக்கோ' சைவத்தில் எங்கேயாவது இடமிருக்கிறதா?
7. சைவம், ஆகமம், தேவாரம், திருவாசகம் என்ற வார்த்தைகளும் சைவக் கடவுள்களின் பெயர்களும் கடவுள்களின் மனைவி, பிள்ளைகளின் பெயர்களும் முழுதும் ஆரிய மொழியிலேயே இருப்பது ஏன்? அப்பெயர்களுக்குப் புனையப்படும் கதைகளும் புராணங்களும் பெரும்பாலும் ஆரிய மூலத்திலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டதாக இருப்பது ஏன்? - என்ற கேள்விகளை எழுப்பும் பெரியார் சமயம்-சைவம்-வைணவம் என்பவை பார்ப்பன ஆதிக்கத்துக்கு உழைக்கும் நிறுவனங்களாகவே இருக்கின்றன என்றும், இதை தெரிந்தோ, தெரியாமலோ துணைப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

தமிழ் மதம் எனக் கூறப்படும் சைவச் சமயத்தில் உள்ள ஆரியக் கூறுகளை விளக்கிக் கூறி தமிழர் மரபும், இந்து மதமும் - மரபு எது, மதம் எது என்று பிரித்துப் பார்க்க இயலாத வகையில் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன என்பதை பெரியார் விளக்கியுள்ளார்.

- இப்போது கூட 'முருகனை' தமிழ்க் கடவுளாகக் காட்ட சிலர் முனையும்போது சுப்பிரமணியன் வேறு முருகன் வேறு என்று பிரித்துக் காட்ட முடியாமலும், முன்னர் மனைவியாக இருந்த வள்ளி, ஆரிய ஊடுறுவலுக்குப் பின்னர் தெய்வானை என்ற சட்டபூர்வ மனைவிக்குப் பிறகு முருகனுக்கு வந்து சேர்ந்த வைப்பாட்டியாகத் தான் தமிழர் மனதில் ஆழ வேருன்றியுள்ளார் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.
- 'மாயோன்' என்பதில் மா என்ற சொல்லுக்குள்ள கருப்பு எனும் பொருளைக் கருதி திருமாலாக - கருமைநிறக் கண்ணனாக - விளக்குகிறார்கள். அந்த கண்ணன் எனும் தலைவனும் கூட

நப்பின்னை என்ற தலைவியைத்தான் இணையாகக் கொண்டிருந்ததாகக் கூறுகின்றன பழந்தமிழ் நூல்கள் சில. இப்போது கண்ணனும் கிருஷ்ணனும் கலந்து போயுள்ள சூழலில் தலைவிகளாக பாமா, ருக்குமணியையும், அதைவிட வேடிக்கையாக பிறன் மனைவியாகிய இராதாவையும்தான் கருதும் போக்குள்ளதே தவிர நப்பின்னையை நினைப்போர் ஒருவரும் இல்லை.

- பரிபாடல் திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற சங்க இலக்கியங்கள் கூற்றுப்படி முருகனுக்கு வயது 2000. ஆனால், 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மட்டுமே அறிமுகமான 'வினாயகன்' எப்படி முருகனுக்கு அண்ணன் ஆனான்?

இப்படி ஆரியம் சைவத்தை விழுங்கியுள்ள நிலையில் 'புரோகித விலக்கு' கொள்கையில் தனித் தமிழ் இயக்கம் தான் பெரியாருக்கு முன்னோடி என்பது புரட்டல் வாதமல்லவா? அதுமட்டுமல்ல, 'புரோகித' எதிர்ப்பை முன்னெடுத்த பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தையே எதிர்த்தவர்கள் இந்த சைவர்கள்.

'சுயமரியாதை சைவர்கள்'

மறைமலை அடிகள் போன்ற 'தனித் தமிழ் இயக்கம்' நடத்திய சைவர்களுக்கு எதிராக பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கொள்கையையேற்று அவர் வழி நின்ற சுயமரியாதை 'சைவர்கள்' இருந்தார்கள். அவர்கள் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் வழியில் புரோகித எதிர்ப்பு, ஜாதி எதிர்ப்பு, பெண்ணடிமை எதிர்ப்புக் கருத்துக்களை ஏற்று பரப்பி வந்தனர். இது எப்போது நடந்தது? தோழர் பெ. மணியரசன் கூறுவதுபோல் பெரியாருக்கு முன்னால் அல்ல; பெரியாருக்குப் பின்னர்தான் என்பது வரலாறு. இது குறித்து சில செய்திகளையும் பார்ப்போம்.

- 22.11.1925 அன்று காஞ்சிபுரம் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் காங்கிரஸ் பார்ப்பனர்களின் கூடாரமாகி விட்டது; அதை ஒழிப்பதே இனி என் வேலை என்று கூறி பெரியார் அம் மாநாட்டிலிருந்து வெளியேறினார். அதைத் தொடர்ந்து முழுமையான சுயமரியாதைப் பரப்புரையே அவரது வேலைத் திட்டமானது.
- அப்போது பெரியாருடன் பார்ப்பன எதிர்ப்பு, ஜாதி எதிர்ப்பு, பெண்ணடிமை எதிர்ப்பு தளங்களில் முழுமையாகவும் பகுதியாகவும் செயல்பட்ட 'சைவர்கள்' பலருண்டு; வ.உ.சிதம்பரனார் (வ.உ.சி.),

சொ. முருகப்பா, கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம், கே.எம்.பால சுப்பிரமணியம், மணி.திருநாவுக்கரசு முதலியார், கா.அப்பாதுரை என பலருண்டு.

- அவர்களில் வ.உ.சி அவர்கள் 1917 முதலே பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரசாரால் நடத்தப்பட்ட சென்னை மாகாண சங்கத்தில் பெரியார், திரு.வி.க, வரதராசலு நாயுடு ஆகியோரோடு இணைந்து பணியாற்றியவர். காஞ்சிபுரம் மாநாட்டுக்குப் பின்னர் 1925, 1926 ஆண்டுகளில் நீதிக்கட்சி மாநாடுகளிலும் கலந்துகொண்டு தனது பார்ப்பனரல்லாதார் ஆதரவுக் கருத்துகளை கூர்மையாக வெளிப்படுத்தியவர்.
- சுயமரியாதைப் பிரச்சார இயக்க நூலான “ஞான சூரியன்” என்ற நூலுக்கு அளித்துள்ள அணிந்துரையில் வ.உ.சி. தனது பார்ப்பன புரோகித எதிர்ப்பைக் கடுமையாக பதிவு செய்துள்ளார். “பிராமணப் புரோகிதர்களும், பூசாரிகளும் பிராமணரல்லாதவர்களுடைய பொருள்களைக் கவருவதற்காக தொன்று தொட்டுச் செய்து வரும் சூழ்ச்சிகளையும், மோசங்களையும், கொலைகளையும் எடுத்துக்கூறி பிராமணரல்லாதார்கள் இன்னும் பிராமணப் புரோகிதர்களையும், பூசாரிகளையும் விரும்புகின்றார்களா என அவன் (ஞான சூரியன்) வினவுகின்றான்.

இந்து சமயம் என்பதன் பொய்களையும், புரட்டுகளையும், ஆபாசங்களையும், அச்சமயப் பெயரால் செய்யப்படும் சடங்குகளின் வாயிலாக பிராமணரல்லாதார்கள் தாழ்த்தப்படுவதையும், அக்கொள்ளைகளினின்றும், தாழ்வினின்றும் பிராமணரல்லாதார்கள் தப்புவதற்குரிய அவசியத்தையும், வழிகளையும் அவன் (ஞான சூரியன்) நன்கு விளக்குகின்றான்” என்றெல்லாம் ‘ஞான சூரியன்’ முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவர் 1927 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் தேவக்கோட்டையிலும், காரைக்குடி மாணவர் மன்றத்திலும், பிற இடங்களிலும் ஆற்றிய உரைகள், வ.உ.சியின் செட்டிநாட்டுச் சொற்பொழிவுகள் எனும் தலைப்பில் சுயமரியாதை இயக்கச் சார்பு ஏடான ‘குமரன்’ இதழில் 1928 ஜனவரி முதல் மார்ச் வரை தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அவற்றில் “மனு நீதி கண்ட சோழனைப் பற்றிக் கூறிய பொழுது, இப்பொழுதிருக்கும் மனு ஸ்மிருதியை நடத்திக் காட்டியமைக்காகவே

‘மனு நீதி கண்ட சோழன்’ என்று பெயர் வந்ததென்று பொருள்படும்படியே சேக்கிழார் கூறினாரென்று கூறினார்கள். அவர் அப்பொருட்படும்படி கூறியிருப்பாராயின் அவர் மனுஸ்மிருதியைப் படிக்கவில்லை என்று தான் கூற வேண்டும். எந்த நூலானாலும் குற்றமிருக்குமானால் அதனைத் தள்ளத் தயங்கக் கூடாது... பிழையிருக்குமானால் வள்ளுவரல்ல, சிவபெருமானே யாகட்டும் யார் கூறினாலும் தள்ளவேண்டியது தான். கடவுளே எழுதினார் என்று கூறப்படும் நூலிலும் பிழையிருக்குமானால் அதனையும் தள்ளவேண்டியது தான்.... வேதத்தில் பிழைகளிருக்கலாம் திருத்த வேண்டுவது தான். சைவத்திலும் அப்படியே தான். எந்த நூலில் பிழைகள் காணப்படுகின்றனவோ அவைகளைச் சீர்திருத்த வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும் என்று வ.உ.சி. பேசியுள்ளார். (தேவகோட்டை மாணவர் சங்க ஆண்டு விழாச் சொற்பொழிவு குமரன் 26-1-1928)

திருவள்ளுவர் ஒரு கவி, ஒப்பற்ற அறிஞர். நானும் அவரைக் கடவுள் என்றே போற்றுகிறேன். அவர் நூலில் வாளென்றும், வில்லென்றும், வேல் என்றும் இருக்கின்றதேயன்றித் துப்பாக்கியென்றாவது, பீரங்கியென்றாவது இல்லை. இப்பொழுது யுத்தத்திற்கு சாதனங்களாக துப்பாக்கியும் பீரங்கியுமே இருக்கின்றன. யுத்தத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் நேரிடின் என் செய்வது? “வள்ளுவர் துப்பாக்கியைப் பற்றியும் பீரங்கியைப் பற்றியும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எனவே அச்சாதனங்களைக் கொண்டு போர் புரிய மாட்டேன். வள்ளுவருக்கென்ன புத்தியில்லையா? அவரைக் காட்டிலும் நாம் என்ன மேதாவிகளாகிவிட்டோம் என்று ஒருவன் இப்போது கூறிக் கொண்டு இருப்பானானால் அது எவ்வளவு மூடத்தனமென்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பாருங்கள்” என்று கூறும் வ.உ.சி., பார்ப்பன புரோகிதர் களுக்கு ‘தட்சணை’ தருவதை நிறுத்த வேண்டும் என்றும் பேசியுள்ளார்.

“தென்புலத்தார் கடன் ஒப்புதல்” என்பதற்கு “பிதுர்க்கடன் செய்தல்” என்றே பொருள் வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுதும் குறிப்பிட்ட வகுப்பார்க்கு வெள்ளி லோட்டா, தங்கத் தட்டு ஆகியவைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று காணப்படவில்லையே... சபிண்டி, திதி முதலிய செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், “ஐயா, அது எங்கள்பணுக்குப் போகாது. நாங்கள் இப்பொழுது விழித்துக் கொண்டோம்; இனி ஏமாற்ற முடியாது” என்று கூறிவிடுங்கள். கொசு யானையை விழுங்கி விட்டது என்று சொன்னால் இதை நம்ப முடியுமா?

நண்பர் தியாகராஜன் செட்டியார், மனைவியுடன் பர்மாவுக்கு சென்று வந்திருக்கிறார். இதற்காக அவரை ஜாதியை விட்டு விலக்க வேண்டுமென்று

சில இடங்களில் கூறப்படுகிறதாம். இது எவ்வளவு அறியாமை. மனைவியுடன் கப்பலேறிச் சென்றதற்காக ஒரு வகுப்பாருக்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் கொடுத்து பிராயசித்தம் செய்து கொள்வதா? பிராயசித்த மெல்லாம் நமக்குத் தான். அவர்களுக்கு வந்து விட்டால் “வேதப் பிரமாணமிருக்கிறது. அந்த நாயனார் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த நாயனார் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்” என்று கூறி விடுவார்கள். பொதுக் கோயில்களில் அனைவருக்கும் சம உரிமை வேண்டும். லஞ்சம் வாங்காத நீதிபதியிடம் தரகர் வேண்டாம்...” - என்று புரோகிதர்களுக்கு எதிராக சாட்டையை சுழற்றுகிறார். வ.உ.சி ஆற்றிய காரைக்குடிச் சொற்பொழிவு ‘குமரன்’ 15-3-1928 இதழில் வெளியாகியுள்ளது.

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் குரலாகவே அவரது குரல் ஒலித்தன. ஆனால், பெ. மணியரசனார் உயர்த்திப் பிடிக்கும் முன்னோடி ‘சைவம்’ - இதற்காக வ.உ.சியைக் கடுமையாக சாடியது.

சைவர்களின் முகமூடியாக...

எப்படி இந்து கலாச்சாரம், தேவ பாஷை சமஸ்கிருதம் என்பவற்றை பார்ப்பனர்கள் முகமூடி களாகப் பயன்படுத்துகிறார்களோ, அப்படித்தான் தமிழ்ப் பண்பாடு, தனித்தமிழ் என்பதும் சைவர்களுக்கான முகமூடியாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சைவர்கள் பார்ப்பனர்களை எதிர்த்தார்கள் என்பது உண்மை தான்; பார்ப்பனர் ஆதிக்கத்தை அவர்கள் எதிர்த்தார்களா என்றால் அதுதான் இல்லை. பார்ப்பனர்கள் இடத்தில் சைவர்கள் உட்கார்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பார்ப்பனர்களை எதிர்த்தார்கள்.

வ.உ.சியின் கருத்துகளை கடுமையாக சாடி, ‘அரங்கின்றி வட்டாடல்’ என்ற தலைப்பில் பொ.முத்தையாபிள்ளை என்பவர் சைவ ஏடான ‘சிவநேசன்’ ஏட்டில் கட்டுரை எழுதினார். “முன்னோடி” சைவக் கூட்டத்தை, வ.உ.சியின் இந்த ‘சுயமரியாதை முழக்கம்’ ஆத்திரத்தின் விளிம்புக்குக் கொண்டு போய் நிறுத்தியது.

வ.உ.சி. பேசியது முழுமையான சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கருத்து என்பதால் உடனே ‘குடிஅரசு’ ஏட்டில் மறைமலையடிகள் தனது மகள் திருமணத்தைப் பார்ப்பன புரோகிதர் வைத்து நடத்தியதைக் கண்டித்து எழுதியதுதான் - அந்த மறுப்புக் கட்டுரையாளருக்கு (முத்தையா பிள்ளைக்கு) நினைவுக்கு வந்து விட்டது. “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம்

குற்றமே” என்று ‘குடிஅரசு’ வெளியிட்ட தலைப்பை நினைவுகூர்ந்து, நக்கீரர் முழுமையான அறிவற்றவர் என்றும் “சிவபெருமானை” எதிர்த்ததால் கடும் துன்பத்தை அனுபவித்தவர் என்றும் நக்கீரனையே சாடுகிறார். இதோ பொ. முத்தையாபிள்ளை எழுதியது:

“இவர்கள் அனைவரும் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமேயென்று நக்கீரர் கூறியதை அடிக்கடி எடுத்துக் கூறுகின்றனர். கல்வி நிரம்பாமையால் நக்கீரர் அங்ஙனங் கூறினாரென்பதையும் (அப்படி) கூறியதால், அவரது துன்பத்தையும் சிறிதும் எண்ணினார்களில்லை” என்கிறார். அத்துடன் முடியவில்லை. வ.உ.சி. மீது அவர்கள் கோபம், இன்னும் மேலேபோய் பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்து, வ.உ.சி. ‘சுதேசி’ கப்பல் விட்டதையே குறை கூறுகிறார். “பிடிவாதத்தால் கப்பல் விடப்போய் அதனால் கிடைத்த தண்டனையிலிருந்து பாடம் கற்காதவர்; சர்வ வல்லமைமிக்க பிரிட்டிஷாரின் கட்டளையையே மதிக்காதவர். அதேபோல்தான், கடவுள் கட்டளையானாலும் எதிர்க்க வேண்டும் என்று பேசுகிறார். இதற்கான துன்பத்தை அவர் அனுபவிப்பார்” என்று ‘சாபமிட்டு’ அச்சுறுத்துகிறார் - இதோ அவரது கட்டுரையின் மற்றொரு பகுதி:

“இவர்கள் சுதேசிக் கலகத்தின்போது தூத்துக்குடியில் தனக்குத் தோன்றிய யுத்தியே சாலச் சிறந்ததெனக் கூறி ஆரவாரஞ் செய்து, அதனால் தானடைந்த பயனையும் மறந்து, உலகத்துள் ஒரு பகுதியிலும் அரசரையும் அவர் கட்டளையையும் மதியாமையால், சில நாள் மிகக் கடுந்துன்பம் அனுபவித்தவாறுபோல, சர்வலோக நாயகராகிய கடவுளையும், அவர் கட்டளையையும் மதிக்க வில்லையாயின் நீண்டநாள் ஆற்றொணாத் துன்பத்தை யனுபவித்து வருந்துவார் என்பதையும் மறந்தமை வருந்தத்தக்கது”.

அதே நேரத்தில் 1926இல் ‘புரோகிதர் நீக்கம்’ என்ற முழக்கத்தோடு தொடங்கிய சுயமரியாதை இயக்கம், வடமொழி நீக்கம், நகை ஆடம்பரங்கள் நீக்கம், பட்டாடைகள் நீக்கம், அறிவுக்குப் பொருந்தாத சடங்குகள் நீக்கம், பெண்ணடிமை நீக்கம் என்று தொடர்ந்து முன்னேற்றப் பாதையில் முன்னேறிக் கொண்டே இருந்தது.

பெண்ணுரிமைக்கு எதிராக வந்த ‘தமிழ்த் திருமணம்’

28.5.1929இல் அருப்புக்கோட்டை அருகே சுக்கில நத்தத்தில் ஒரே மேடையில் 3 புரோகித மறுப்பு திருமணங்கள் நடந்தன. அது குறித்து ‘குடிஅரசு’ இதழில் வெளிவந்த செய்தி இது:

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

